

## περιπατητικός

**περιπατητικός, -ή, -ό**, επίθ. [<μτγν. περιπατητικός], περιπατητικός·

- είναι της περιπατητικής ή είναι της περιπατητικής σχολής, **α.** (ειρωνικά) το άτομο για το οποίο γίνεται λόγος είναι τεμπέλης, αργόσχολος και περιφέρεται άσκοπα μέσα στους δρόμους: «τι δουλειά κάνει ο τάδε; -Είναι της περιπατητικής || όσοι είναι της περιπατητικής σχολής, μαζεύονται στα μπαράκια της παραλίας». **β.** (για γυναίκες) είναι πόρνη που ψαρεύει τους πελάτες της στο δρόμο: «έχει βρει μια που είναι της περιπατητικής σχολής και τον χαρτζιλικώνει». Αναφορά στον Αριστοτέλη, που δίδασκε τους μαθητές του στον Περίπατο, σκεπασμένος χώρος περιπάτου στο Λύκειο της Αθήνας.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας